

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

389.35

Szerző:

Muskotály

Hely

Cím:

Vigadsz? Fizess!

Idő

"1920"

Forrás:

Népszava

Személy

Bp.
(Hely)

1920 IV/18
(Idő)

(Köt. v. füz.) (

VIGÁDSZ? FIZESS!

Nem lesz fökéletes a vigalmi adózás rendszere. Miért? Azért, mert hiányzik az a jó tulajdonsága, amely eddigi adózási rendszerünket jellemezte: az általánosság, mert csupán csak egy társadalmi osztályt sújt, azt a szerencsétlen vagyonos osztályt, amelynek még vigalomra is telik. Hohó, ez nem igazságos. Mért mentesítik a főbbi osztályt eme adó alól? A szegények se bujjanak ki, ha egyszer már olyan sokáig sóhajtozták azt az általános egyenlőt. Tessék megkóstolni vigalmi adó alakjában is!

Hogy micsoda vigalma volna a szegénynek? Majd megmondom. Először is adjanak mellem egy vigalmi adóbehajtót. Nagy táská legyen a nyakában, mibe a behajtott adót rakja.

Megyünk az utcán. Egy asszonnyal találkozunk. Nagyon vidám az arca és a hóna alatt darab kenyeret szorongat.

— Honnan honnan?
— A sorból. Tegnap óta ácsorogtam kenyérért.

— No és kapott?
— Kaptam, hálistennek!
— Örül neki?
— De mennyire! Már három nap óta nem volt kenyerünk.

— Akkor fizessen 10 koronát, mert az ön öröme vigalmi adó alá esik.

A végrehajtó nyugtát ad és mi nyugodtan tovább megyünk.

— Hová, hová oly sietve? — kérdezzük az előtünk elhaladó asszonyságot.

— Sietek a csarnokba, mert ugy hallottam, hogy esett a hus ára.

— Annak örül így?
— Még táncolni is szeretnék örömben. Hetek óta nem ettünk húst.

— Ne táncoljon, hanem fizessen 20 koronát, mert az ön vigalma adóköteles tárgy.

Az asszonyság most már csakugyan táncol.

— Ha tovább táncol, még azért is fizet. Nyugtátunk és tovább ballagunk. A kerületi szülésznővel találkozunk.

A házmeester is kijött.

— Kit gyászol?

— Meghalt az anyósom. Jól járt szegény.

— Hát maga?

— Én is.

— Saját bevallás. Fizet 30 koronát.

— Vigalmi? Hiszen nem örököltem.

— Akkor csak esőndes részvét és vigalom-megváltás címen fizet 20-at.

— Föllebezés?

— A sóhivatalnál. Gyerünk tovább! Jó napot, kisasszony!

— Nem érek rá. Az utcán vár a vőlegényem?

— Boldogok?

— Végtelenül. Ebédidő alatt mindig együtt sétálunk.

— És mikor ebédelnek?

— Vacsorakor, mert nincs ebéd. Elsétáljuk, elnevetgerezünk.

— Nagyon vigan vannak. Tekintettel arra, hogy az nagyon korai öröm, mert ennek még házasság lehet a vége, hát csak 5 korona.

Tessék a nyugta.

Tovább haladunk.

— Ni-ni, Nyuzták ur, mi lelte?

— Majd kipukkadok a nevetéstől.

— Ugy, hát akkor fizessen csak 15 korona vigalmi, mert még kipukkad.

— Honnan, honnan, Halajkáné?

— Pivliesekéktől itt a harmadik emeleten. Gyermekekük született.

— Egészséges?

— Mint a malék.

— Örülnek neki?

— Meghiszem azt. Tíz esztendőre lett. Most ülök a keresztelőt.

Látogatás Pivliesekéknél és kéréselhetetlen behajtása a vigalmi adónak. A vicéné levelet olvas a kapuban és ragyog az arca.

— No, mi az?

— Képzeljék az urak, négy esztendőre írt az uram Szibériából. Már azt hittem, hogy meghalt.

— Persze, most maga vigad?

— Szeretnék kibujni a bőrömből.

— Mielőtt kibujnék, saját adóvallomása alapján fizet nekünk 25 korona vigalmi, Tessék a nyugta.

— Hahaha! Hahaha!
— Megbolondult? Ne kacagjon így, mert mindjárt a duplájára emeljük.

— Hiszen éppen ennek nevétek. Most adtam el az utolsó ingemet.

— No és hol az ára?

— Megittam és ennek örülök, mert rajtam ugyan százan sem tudnának egy fillért behajtani.

— Hm... Muszáj leírni az adóját.

— Le ne írják! Én addig nevétek, kacagok, táncolok, míg a vigalmi adóm alapján virilista leszek. Hahaha! Brubahaha! Gimbelem-gombolom!...

Gyerünk tovább. A virilistákkal nem jó ki-kezdni.

Muskotály.